

ЛІТАРАТУРА І МАСТАЦТВА

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАУЛЕННЯ СЯЮЗА ПІСЬМЕНІКАЎ БССР

№ 37 (1363) Серада, 13 мая 1959 года Цана 40 кап.

ЛЕТНЯЯ ГАСТРОЛІ— АДКАЗНАЯ СПРАВА

Незвычайным будзе лета тэатральнае года. Раней штогод нашы тэатры выязджалі на гастролі ў Прыбалтыку, РСФСР, на Украіну і іншыя братнія рэспублікі. Гэтым летам іх гастрольныя маршруты працягнуць толькі на Беларусь. Мінскія тэатры пачаюць свае спектаклі ў Гомелі, Віцебску, Брэсце, Маладзечна, Магілёве, Гродна; абласныя калектывы ў сваю чаргу прыедуць у Мінск, наведваючы суседнія вобласці, выступаючы ў раённых цэнтрах і калгасных рэспублікі. Спектаклі беларускіх тэатраў убачыць нават там, дзе іх вельмі рэдка бачылі.

Але куды б ні прыхаці беларускія артысты, іх усюды сустрачуні і прымуць з дарогай душой, бо да гэтага часу яны былі вельмі рэдка бачаны на перыферыі. Праўда, кожны абласны тэатр паказвае спектаклі на раённай і калгаснай сценах сваёй вобласці. Ды і спектаклі мінскіх тэатраў нярэдка можна было бачыць у бліжэйшых да Мінска гарадах.

Але ці так ужо часта бачыла беларуская перыферыя праслаўленыя калектывы кулапаўцаў, колдасцаў, Рускага драматычнага тэатра, Тэатра оперы і балету? Працоўныя Брэстчыны, Гомельшчыны, Гродзеншчыны, Магілёўшчыны часцей чулі пра іх, чым бачылі, нягледзячы на тое, што гэтыя калектывы працягваюць дзейнасць год у год у сваёй рэспубліцы. Там не менш да гэтага часу гастрольныя паездкі іх на Беларусь былі ў большасці выпадковымі і кароткатэрміновымі. Галоўным жа яны лічылі паездкі за межы рэспублікі. У гэтым нічога дрэннага няма. Наадварот. Вельмі добра, што нашы тэатры ездзілі ў братнія рэспублікі, знаёмілі гледачоў з ростам і дасягненнямі беларускага тэатральнага мастацтва, пераймаўшы лепшыя творчы вопыты іншых тэатраў.

Нашы тэатры заваявалі сабе добрую славу ў Маскве, Ленінградзе, Кіеве, Харкаве, Адэсе, Баку, Архангельску, Калінінградзе, у рэспубліках Прыбалтыкі. Гэта якаясьці вельмі добра. Але ж стварылася такое становішча, што, напрыклад, у Кіеве ці Харкаве кулапаўцаў і колдасцаў ведаюць лепш, чым дзе-небудзь, скажам, на Брэстчыне.

У саблетнім годзе гэта ў значнай меры будзе выпраўлена. Трэба мець на ўвазе, што мінскія тэатры на гастрольных выездах паказвалі свае спектаклі не толькі на абласнай, але і на раённай і калгаснай сценах. Таму вельмі важна ў першую чаргу тое, што будзе паказана, які рэпертуар павяжуць тэатры па Беларусі.

І тут трэба адразу сказаць, што ў гастрольным рэпертуары ўсіх тэатраў, за выключэннем ТЮГа, надзячы мала арыгінальных спектакляў. Нельга лічыць дастатковым, што кулапаўцаў, напрыклад, пакажуць у Гомелі, Брэсце і на Гродзеншчыне толькі такія беларускія спектаклі, як «Людзі і дэблы» і «Каб людзі не журдыліся». Для гледачоў гэтых абласцей не менш цікава было б паглядзець «Настаніна Заслонава», «Гэта было ў Мінску», «Хто смеяўся апошнім», нягледзячы на тое, што гэтыя спектаклі некалькі год назад былі ўжо там паказаны. У Мінску гэтыя спектаклі ўжо старыя, а там яны былі б яшчэ новымі. Перыферыяльным гледачам безумоўна цікава будзе паглядзець і такія спектаклі, як «Забыты ўсім» ці «Ліса і вінаград», хоць і не яны характэрныя творчае аблічча кулапаўцаў і колдасцаў.

У гастрольным рэпертуар тэатраў уключаюць многа спектакляў на сучасныя тэмы. Не ўсе яны адпавядаюць узроўню запатрабаванага гледача. Усё ж большасць з іх будзе цікава і карысна. Але яны могуць застацца толькі на афішчах, калі тэатры пойдуча за стыхій «саван» спектакляў. Можна стаяць так, што на афішчах афішах будучы красавіца «Далі неаглядная», «Трыцца паточыная», «Бітва ў дарозе», а са сцяны не будуць сыходзіць «Хітраўная закаханая», «Дзень пудоўных падманаў» ці «Дзючына са званам».

Вывікі саблетніх гастроль беларускіх тэатраў трэба будзе ацэньваць не толькі па тым, як яны выканалі свой фінансавы план (што таксама надвычай важна), але і па тым, якое месца занялі паказы спектакляў на сучасную тэму, а тым больш—спектакляў аб жыцці беларускага народа.

Не ўсе лепшыя спектаклі мінскіх і абласных тэатраў можна паказаць на сценах раённых цэнтраў і такіх гарадоў, як, напрыклад, Баранавічы, Кобрін, Быхаў, Ліда, Слонім, Шклоў і інш. Спэцыфічныя пляцоўкі гэтых ды і не толькі гэтых, цэнтраў не адпавядаюць паставачным маштабам многіх спектакляў. І пакуль яшчэ не позна, тэатрам варта зрабіць спрыяльныя паставачныя варыянты некаторых сваіх спектакляў, каб іх можна было паказаць на меншых сцэнічных пляцоўках. Гэта асабліва важна ўлічыць для выездаў на новабудуючы рэспублікі, дзе яшчэ не паспелі пабудавана добраапарэдкаваныя клубы і Дома культуры. Там прыдзецца выступаць часам на мала прасцягнутых пляцоўках, але гэта не павінна расхадзіць тэатральныя калектывы. Трэба лічыць за вядлі гонар выступіць гэтым летам са спектаклямі і канцэртамі перад слаўнымі будаўнікамі Бярозаўскай і Васілевічскай ДРЭС, Полацкага нафтазавода і Старобінскага калійнага камбіната. У гэты час працоўным і грамадскім арганізацыям, якія забяспечваюць культурнае абслугоўванне будаўнікоў, трэба ўжо зараз пакаляціцца, каб стварыць усё ўмовы для паспяховага выступлення гастрольных тэатральных і канцэртных калектываў на новабудуючых.

Такую ж задачу трэба паставіць і перад абласнымі ўпраўленнямі і асабліва раённымі аддзелаў культуры. Яны павінны зрабіць усё, што толькі можна, каб сцэнічныя пляцоўкі раённых і гарадскіх дамоў культуры былі гатовы да прыёму гастрэй. Сіламі грамадскасці трэба прывесці ў належны парадак і самыя будыні дамоў культуры. Прыведзці да ступені гэта абласнога тэатра ў раёны ці гарадскі Дом культуры будзе сапраўдным святам, і таму ўсё навакол павінна быць па-святковым прыгожа, утульна і радасна. А хто ж можа стварыць такую абстаноўку, як не самі гаспадары, да якіх прыедуць госці?

У Мінску за лета пакажуць свае спектаклі Тэатр імя Я. Коласа, Брэсцкі, Гродзенскі, Гомельскі абласныя тэатры. Ці варта гаварыць, што для кожнага з іх прыезд у Мінск будзе сур'ёзным творчым экзаменам? Час, які аставае да прыезду ў Мінск, гэтым тэатрам трэба скарыстаць для сур'ёзнага і прадуманага адбору спектакляў, для шліфоўкі іх. Патрэбаваныя сталічныя гледачы не будуць рабіць скардак на перыферыю «беднасны», не даруюць нехайнасці, рамесніцтва, рэжысёрскай і акцёрскай абыякавасці.

Нашы абласныя тэатральныя калектывы вырастаюць настолькі, што кожны з іх можа стварыць высокую прафесійнальны, ансамблевы спектакль. Імяныя такія спектаклі абласных тэатраў хочацца убачыць на мінскай сцэне, каб сталічныя гледачы з цікавасцю чакалі іх прыезду і наступнага года.

Летняя гастроль нашых тэатраў саблетна—справа вельмі сур'ёзная. Па ўсёй Беларусі будучы адбывацца радасныя творчыя знаёмствы тэатраў з гледачамі.

Няхай жа гэта знаёмства будзе ўзаемна радасным, карысным і прыемным.

У Міністэрстве культуры БССР

Днямі калегія Міністэрства культуры БССР абмеркавала вынікі сацыялістычнага спаборніцтва прадпрыемстваў і арганізацый Міністэрства за I квартал 1959 г. Калегія адзначыла, што прадпрыемствы і арганізацыі паспяхова выканалі план I квартала.

Па паліграфічных прадпрыемствах пераходны Чырвоны Сцяг Міністэрства культуры БССР і Беларускага Савета прафсаюзаў і першая грашовая прэмія ў памеры 84 тысяч рублёў уручаны паліграфкабінату імя Я. Коласа. Другая грашовая прэмія прысуджана Гродзенскай абласной друкарні.

Калегія адзначыла добрую работу Брэсцкай і Магілёўскай абласных друкарняў, Мазырскай гарадской друкарні і Гродзенскай літаграфіі.

Па кінэмаграфіі і кінэпракату пераходны Чырвоны Сцяг Міністэрства культуры БССР і БРК прафсаюзаў работнікаў культуры і першая грашовая прэмія прысуджаны аддзелу кінэмаграфіі Віцебскага абласнога ўпраўлення культуры.

Другая і трэцяя прэміі ўручаны Магілёўскаму абласному аддзелу культуры, Чарыкаўскаму раёнаму аддзелу культуры Магілёўскай вобласці і кінатэатру «Радзіма» г. Маладзечна.

У абслугоўванні насельніцтва кінэафільмамі адзначана добрая работа раёнаў кінатэатраў Мінска, гарадскіх і раённых цэнтраў рэспублікі.

Па кніжнаму гандлю пераходны Чырвоны Сцяг і грашовую прэмію ў памеры 15 тысяч рублёў за лепшы паказчык у рабоце тэатральных і музэйных калектываў рэспублікі па мастацкаму абслугоўванню і професійнай рабоце на вясні, па аказанню практычнай дапамогі клубам, дамам культуры і калектывам сельскай мастацкай самадзейнасці.

Шлях перасоўнай выстаўкі

Падыходзіць да канца маршрут перасоўнай выстаўкі твораў савецкай мастакоў, арганізаванай Міністэрствам культуры і Мастацкім фондам СССР для паказу працоўным Савецкай Беларусі. Яшчэ ў кастрычніку мінулага года гэта Усеаюзнае выстаўка пачала свой шлях па гарадах нашай рэспублікі. З твораў савецкіх мастакоў і прадуманага адбору спектакляў, для шліфоўкі іх. Патрэбаваныя сталічныя гледачы не будуць рабіць скардак на перыферыю «беднасны», не даруюць нехайнасці, рамесніцтва, рэжысёрскай і акцёрскай абыякавасці.

Нашы абласныя тэатральныя калектывы вырастаюць настолькі, што кожны з іх можа стварыць высокую прафесійнальны, ансамблевы спектакль. Імяныя такія спектаклі абласных тэатраў хочацца убачыць на мінскай сцэне, каб сталічныя гледачы з цікавасцю чакалі іх прыезду і наступнага года.

Летняя гастроль нашых тэатраў саблетна—справа вельмі сур'ёзная. Па ўсёй Беларусі будучы адбывацца радасныя творчыя знаёмствы тэатраў з гледачамі.

Няхай жа гэта знаёмства будзе ўзаемна радасным, карысным і прыемным.

Для будаўнікоў калійнага камбіната

З кожным днём пашираецца фронт работ на будаўніцтва Старобінскага калійнага камбіната. Працоўнікоў новабудулі не забываюць работнікі мастацтва. Днямі ў Старобін выехаў калектыв Акадэмічнага тэатра імя Я. Купалы. На сцене раённага Дома культуры паказаны спектаклі «Плакучы вы маладыя» І. Мележа. Прагледзець паставоўку прыйшлі будаўнікі камбіната, хлебаробны арцелі «Чырвоныя пуцілавічы», жыхары гарада.

На наступны дзень гэты ж спектакль прагледзілі працоўнікі гарадскога пасёлка Любань.

Артысты тэатра ўсё часцей выязджаюць у абласныя і раённыя цэнтры рэспублікі. Нядаўна з выязнымі спектаклямі яны пабывалі ў Маладзечна, Асіповічах і іншых раёнах. У спектаклях прыйшлі ўдзел артысты С. Бірда, Т. Аляксеева, Ю. Шумакі, Б. Уладзімірскі і інш.

В. КАПЯЛЕВІЧ.

Творчая справаздача

Палац культуры прафсаюзаў у Мінску—любімае месца адпачынку моладзі сталіцы. Больш за ўсё сюды прыходзяць аматары самадзейнага мастацтва. Тут для іх арганізаваны драматычны, харавы, танцавальны і іншыя гурты.

На працягу тыдня, пачынаючы з 15 мая, сімпа Палаца культуры будзе занята самадзейнымі артыстамі. Тут адбудуцца справаздачы калектываў мастацкай самадзейнасці палаца.

У праграме тыдня «Вечар беларускай музыкі, песні і народнага танца», «Вечар музыкі і ансамбляў малых форм», «Вечар класічнай музыкі», спектакль «Світанне над Нараччу» А. Карнеява, канцэрт ансамбля песні і танца.

У агадзі прыме ўдзел каля двухсот удзельнікаў самадзейнага мастацтва.

(Нам кар.)

Полацк.

Аб папярэдніх выніках Усеаюзнага перапісу насельніцтва 1959 года

У друку апублікавана паведамленне Цэнтральнага Статыстычнага Упраўлення пры Савеце Міністраў СССР аб папярэдніх выніках Усеаюзнага перапісу насельніцтва 1959 года.

У студзені 1959 года праведзены Усеаюзны перапіс насельніцтва. Паводле дадзеных перапісу, колькасць насельніцтва Саюза ССР на 15 студзеня 1959 года складала 208 мільянаў 826 тысяч чалавек.

Савецкі народ выніс на сваіх плячах галоўны цяжар другой сусветнай вайны, што суправаджалася стратамі многіх мільянаў насельніцтва на франтах Айчынай вайны і ў раёнах, якія падвяргаліся акупацыі, а таксама рэзкім зніжэннем народжалнасці ў ваенныя гады. Нягледзячы на гэта, насельніцтва Савецкага Саюза, якое складала перад вайной 190,7 мільяна, павялічылася да 208,8 мільяна ў 1959 годзе, або на 18,1 мільяна чалавек.

Пры росце колькасці насельніцтва ў цэлым па СССР за гэты час на 9,5 працэнта, насельніцтва раёнаў Урала ўзрасло на 32 працэнта, Заходняй Сібіры—на 24 працэнта, Усходняй Сібіры—на 34 працэнта, Далёкага Усходу—на 70 працэнтаў, Сярэдняй Азіі і Казахстана—на 38 працэнтаў.

Колькасць насельніцтва Беларускай ССР складала зараз, паводле папярэдніх даных, 8 060 тысяч чалавек. Беларусь панесла ў вайне вельмі вялікія страты, і яе насельніцтва яшчэ не дасягнула даваеннага ўзроўню.

Клопаты аб дзецях і маці і аб умацаванні сям'і заўсёды з'яўляліся адной з важнейшых задач Савецкай дзяржавы. У час вайны і ў пасляваенныя гады былі ажыццэўлены меры па далейшаму павелічэнню матэрыяльнай дапамогі дзяржаўным жанчынам, мнагадзетным і адзіночым маці, захаванню мнагадзетнасці, умацванню аховы мадэрнітэту і дзіцяці, развіццю аховы здароўя і ўмацванню медыцынскай дапамогі насельніцтву. Гэтыя мерапрыемствы і няўхільны рост дабрабыту савецкага народа забяспечылі высокую народжалнасць, рэзка змяншэнне смертнасці, асабліва ў дзіцячых узростах, і павелічэнне працягласці жыцця насельніцтва. У нашай краіне ў цяперашні час заключэцца самая вялікая колькасць шлюбав у разліку на тысячу насельніцтва—больш чым 12 шлюбав у год; СССР мае высокі ўзровень народжалнасці—больш чым 25 нарадзіўшыхся на тысячу насельніцтва і самы нізкі ў свеце ўзровень смя-

ротнасці—7,5 памёршых на тысячу насельніцтва. У параўнанні з дарэвалюцыйным перыядам агульная смертнасць насельніцтва знізілася ў 4 разы, а дзіцячая смертнасць зменшылася амаль у 7 разоў. Натуральны прырост насельніцтва (перавышэнне народжалнасці над смертнасцю) у нашай краіне за апошні час перавышае тры з паловай мільяна чалавек у год.

Колькасць гарадскога насельніцтва Саюза ССР, якая складала перад вайной 60,4 мільяна, павялічылася да 99,8 мільяна ў 1959 годзе, або на 39,4 мільяна чалавек. Гэтае павелічэнне адбылося за кошт натуральнага прыросту гарадскога насельніцтва і пераходу значнай колькасці сельскіх жыхароў на работу ў гарады і рабочыя пасёлкі. Пераход сельскага насельніцтва ў гарады—вынік далейшага значнага росту прамысловай вытворчасці. Ён стаў магчымым дзякуючы поспехам механізацыі і павышэнню прадукцыйнасці працы ў сацыялістычнай сельскай гаспадарцы.

Значна павялічылася колькасць гарадскога насельніцтва і ў Беларусі. Калі, паводле перапісу 1939 г., гарадское насельніцтва Беларусі складала 21 працэнт, то на 15 студзеня 1959 г.—31 працэнт.

У паведамленні Цэнтральнага Статыстычнага Упраўлення прыводзяцца дадзеныя аб судожных паміж колькасцю мужчын і жанчын, аб колькасці насельніцтва па рэспубліках, краях і абласцях, аб росце колькасці гарадоў і пасёлкаў гарадскога тыпу, аб колькасці насельніцтва гарадоў. Так, у Маскве зараз 5 032 тысячы жыхароў, тады як у 1939 г. было 4 183 тысячы. Павялічылася насельніцтва такіх гарадоў, як Баку, Горкі, Харкаў, Ташкент і інш. Насельніцтва Мінска павялічылася з 237 тысяч у 1939 г. да 509 тысяч чалавек.

Кароткія папярэднія вынікі перапісу атрыманы на аснове падлікаў, праведзеных работнікамі перапісу. У цяперашні час на машыналічковых станцыях распоряджваюцца ў тэрытарыяльным разрэзе падрабязныя дадзеныя перапісу аб размеркаванні насельніцтва па полу, узросце, нацыянальнасці, мове, адукацыі, вучобе, сямейнаму становішчу, грамадскім групам, крыніцах сродкаў існавання, галінах народнай гаспадаркі, вытворчасця і важнейшых занятках, а таксама групой, характарызуючых склад насельніцтва па спалучэнню гэтых прызнакаў.

Нарада маладых пісьменнікаў

Глыбокія, невычарпальныя крыніцы творчага папаўнення мае беларуская савецкая літаратура. Нарада маладых пісьменнікаў, на якую сабраліся многія пачынаючыя празаікі, паэты, драматургі, у гэтай меры зрабіла агляд іх творчых здобываў, абмеркавала іх нарэзаныя разнастайныя пытанні, намяціла далейшы шлях да стварэння маладымі літаратарамі новых высокадэкадных і мастацкіх твораў.

Пісьменнік Іван Грамовіч у дакладзе «Сямігадовае імя і задачы пісьменнікаў Беларусі» адзначыў значную актывізацыю літаратурнай моладзі, падкрэсліў, што мы можам смеля гаварыцца творчасцю многіх здольных паэтаў, празаікаў, якія нарадзілі нашых чытачоў добрымі творамі пра нашу сучаснасць.

Разам з тым добрую палову свайго выступлення дакладчык прысвяціў разгляду іх твораў, якія яшчэ вельмі слабыя, у якіх заўважана лёгкадушны падыход да адказнай справы.

Тое, што мы называем вобразам станоўчага героя нашага часу, непарушна звязана з нашымі сёняшнімі справамі і імкненнямі. Сучаснасць—душа літаратуры.

Сёння наш народ з асаблівым правам чакае ад пісьменнікаў твораў, якіх б увасобілі ў пачуццёвых мастацкіх вобразах, поўных свежых і глыбокіх думак, сёняшнімі справамі савецкіх людзей, іх чужоўнае аблічча, іх вялікія справы.

XXI з'езд КПСС заклікаў пісьменнікаў паказаць тое, што ўвайшло ў нашу жыццё за апошнія гады і стала вызначальным для сучаснага этапу барацьбы за камунізм. Ад гэтай узяцчай задачы для кожнага маладога пісьменніка гаварыць вобраз І. Науменка ў дакладзе «Праблемы і задачы маладых пісьменнікаў». Найбольш падрабязна ён разглядаў творы, што друкаваліся на старонках часопіса «Маладосць».

— Часопіс «Маладосць»,—гаварыў ён,—выдатная трыбуна для кожнага маладога пісьменніка. За шэсць год існавання часопіс даў публіку ў літаратуру многім маладым, частка якіх выдала свае зборнікі і нават стала імямі Н. Гілявіча, У. Ільязавіча, П. Макаля, А. Вольскага, М. Арочы, Е. Лосы, У. Караткевіча, Р. Барудзіна.

Пасля даклада пачаліся спрэчкі. У іх прынялі ўдзел многія маладыя аўтары. Праўда, не зусім уладным было выступленне Ф. Аднанова, які імкнуўся гаварыць аб светлагладзе пісьменніка. Але гаварыў ён блытаніна, неакрэслена, пра што затым гаварылі многія выказшы.

П. Мамчык выказаў гарачую падзяку арганізатарам нарады, якая

бясспрэчна з'явілася школай для тых аўтараў, якія сёння робяць толькі першы крок у літаратуру. Прамоўца вельмі добра адзначыў пра раздзел у часопісе «Маладосць»—«Палагорам аб майстэрстве».

Старшыня праўлення Саюза пісьменнікаў Беларусі Пятрусь Броўка сказаў аб тым, што нарада праходзіць на добрым узроўні, адзначыў, што даклады былі пачувальнымі і глыбокімі, але ў выступленні Д. Паліткі было аздаваена заштам месца непатрэбнай паэзіі з Р. Барозкіна.

— Радзе нас тое,—адзначыў П. Броўка,—што ЦК ЛКСМБ звярнуўся выхаваннем маладых літаратараў. Добрыя ацэнкі дадзеныя часопісу «Маладосць». Значную работу правялі кансультацыі Саюза пісьменнікаў БССР.—Як станоўчы з'яў прамоўца адзначыў выданне абласных альманахаў.

П. Броўка гаварыў у сваім выступленні аб неабходнасці заўсёды быць на перадавой ліній.

— Калі спрашаць, забыцц на сямігодку, дык гэта значыць згубіць тое, чаго ніколі не знойдзеш.

Выступленне М. Кусікова (Гомель) было прасякнута асновай думкай, каб чыраць тэмы для твораў не з кніг, а з нашага штодзённага жыцця.

Прадстаўнік часопіса «Дружба нацарна», вядомы рускі паэт Я. Смяляк, гаварыў пра работу свайго часопісу пра прапаганда літаратуры народнага СССР, адзначыў, што станоўчы з'яў з'яўленне перакладаў у гэтым часопісе твораў маладых паэтаў С. Гаўрусёва і Д. Бічэль.

— Нам патрэбна апэратыўна, канкрэтна паказваць нашу сучаснасць,—гаворыў М. Харужык (Маладзечанская вобласць),—таму нам трэба больш аддаць увагі нарысу.

Сакратар ЦК ЛКСМБ Н. Краснова шмат удзільна ўвагі пытанням выхавання нашай моладзі на лепшых рэвалюцыйных і працоўных традыцыях, гаварыла пра рысы камуністычнага грамадства, пра неабходнасць паказаць у сваіх творах сапраўднае ролю камсамолу, людзей, якіх выхавала камсамол.

Людзіла Севасіянчык (Маладзечанская раёна) прывяла шмат прыкладаў работы газеты з пачынаючымі аўтарамі.

Пісьменнік А. Якімовіч гаварыў аб той вялікай рабоце, якую довадзіла часопіс літкансультантам, адзначыў значны рост маладых літаратурных сіл.

У. Кулік выказаў патрабаванне шырэй прапагандаваць нашы перадавыя выданні. Цікавым былі заўвагі Л. Фадзеева аб багатым мове мастацкага твора.

У выступленні Г. Бураўкіна была

выказана думка, што галоўным для маладога пісьменніка з'яўляецца пачуццёвы выхаванне культуры, узбагачэнне сваіх ведаў і ўражанняў.

Некалькі крытычных заўваг пра некаторыя творы, надрукаваныя ў абласных альманахах, выказаў А. Камішо.

П. Місько прыводзіў прыклады няўважлівых ацэнаў кансультантаў В. Зуба (часопіс «Вожык») і І. Пятшнікова («Маладосць») пачынаючым аўтарам.

Намеснік рэдактара часопіса «Маладосць» А. Асіпенка ў заключным выступленні расказаў аб вялікім папярэдням іх творчым і рэвалюцыйным іх добрую якасць. Але спрод твораў маладых ёсць і такія, у якіх закрануліся вельмі дробныя праблемы. Прамоўца канкрэтна і акрэслена паставіў пытанне аб тым, каб пачаць больш твораў аб вялікіх справах нашага народа, пра нашы сёння.

— Асабліва ўвагу трэба аддаць такому жанру, як нарыс. Па-за нашай увагі не павінны застацца такія з'яў, якія нараджэнне брыгад камуністычнага паўліна і новабудулі. Трэба вычыста майстэрства, знаходзіць больш значныя тэмы.

Вельмі слушным у выступленні Асіпенкі было патрабаванне прапагандаваць беларусую літаратуру, перадавыя выданні.

На гэтым дзень нарады правялі ацэнку паэзіі, прозы і драматургіі. На сёняшні паэзіі былі абмеркаваны вершы А. Кананевіча (Полацк), М. Міколю Кусікова (Гомель), Данчута Бічэль (Гродна), У. Правасуда (Магілёў), А. Наўрошка (Мінск), У. Куліка (Маладзечна).

У іх абмеркаванні прынялі ўдзел паэты М. Аўрамчык, А. Вялюгі, С. Грахоўскі, У. Дубоўка, М. Калачынскі, Н. Кіслік, П. Прыходзька, С. Шухвечкі.

На сёняшні прозы і нарысы былі разгледзены аповяды І. Сачанкі, С. Ушакова, П. Мамчыла і Я. Каршукова, нарысы А. Шлега і В. Прахорува і інш.

Пісьменнікі-празаікі Я. Брыль, А. Пальчыўскі, Р. Сабаленка, Т. Халкевіч зрабілі свае заўвагі і пажаданні і ракамандавалі лепшыя творы для друку.

Сёньня драматургіі разгледзена п'есы Ільіна (Гродзенская вобласць), Хаміцкага (Віцебская вобласць), аднаактоўкі Нікіценкі, Сухарукава, Калодзежнага і Махвешвіна. У абмеркаванні прынялі ўдзел галоўны рэжысёр Тэатра юнага гледача Л. Мазалеўскага, пісьменнікі А. Асіпенка, К. Губарэвіч, А. Ескаў і А. Маўзон.

Прадстаўнікі літаратурнай моладзі нашай рэспублікі атрымалі на нарадзе добрую творчую зарадку.

Вечар, прысвечаны шасцідзясцігоддзю І. Д. Гурскага

8 мая ў клубе Саюза пісьменнікаў БССР адбыўся вечар, прысвечаны шасцідзясцігоддзю дня нараджэння беларускага празаіка і драматурга, старэйшага пісьменніка-камуніста, галоўнага рэдактара часопіса «Беларусь» Ільі Данилавіча Гурскага.

Цэлым уступным словам вечар адкрыў старшыня праўлення СП БССР Пятрусь Броўка. З дакладам аб жыцці і творчай дзейнасці Ільі Гурскага выступіў галоўны рэдактар газеты «Літаратура і мастацтва» П. Глебка, старэйшы пісьменнік-камуніст Ілья Данилавіч Гурскі, адначасна аўтар аповядаў і аповядаў Ілья Данилавіч Гурскі.

Сардэчна, ад усёй душы вітаючы юбіляра пісьменніка, работнікі цэнтральнага друку, выдвецтваў, інстытутаў Акадэміі навук БССР, прадстаўнікі грамадскіх і партыйных арганізацый беларускай сталіцы.

Ад імя выканкома Мінскага гарадскога Савета дэпутатаў працоўных і гаркома партыі юбіляра гарача вітае сакратар Мінскага гаркома КПБ тав. Ігнацэна. Прымятальны адрас зачытваюць П. Глебка, В. Барысенка—ад супрацоўнікаў Інстытута літаратуры і мастацтваў Акадэміі навук БССР, М. Калачынскі—ад праўлення Саюза пісьменнікаў БССР, Я. Рамановіч—ад Міністэрства культуры, У. Вержалоўніч—ад дру-

На здымку: святочны салют на Цэнтральнай плошчы ў Мінску ў гонар Дня Перамогі. Фота У. Алярыча.

